

Forhold, thi der er af Understøttelsesforeningen sammen med Hjælpekasserne paa Frederiksberg og i Gentofte sendt en Vejledning til Arbejdsløshedskasserne, hvori man gør Rede for, paa hvilken Maade man vil behandle Loven af 27. Oktober. Der siges i denne Vejledning: „Hjælpekasserne“ — altsaa de tre, jeg har nævnt — „vil derfor ikke yde Dyrtidshjælp eller almindelig Hjælpekassehjælp til arbejdsløse nydende Medlemmer af Arbejdsløshedskassen uden i saadanne Tilfælde, hvor der ogsaa under normale Forhold (hvor ingen Dyrtid eller særlig Arbejdsløshed hersker) vilde være blevet ydet den arbejdsløse Hjælpekassehjælp, samtidig med at han oppebar sin vedtægtsmæssige Understøttelse af Arbejdsløshedskassen“. Og saa siges det i en Note til dette Stykke: „Vejledningen vedrører hverken fuldt ud eller paa indskrænket Tid arbejdende Medlemmer og ej heller bidragydende Medlemmer — f. Eks. Medlemmer under 18 Aar —, idet disses Ret til Hjælp m. v. ikke er ændret ved Loven af 27. Oktober 1917“. Kort og klart siges der, at Folk, der faar Hjælp af Arbejdsløshedskasserne, uanset deres Indtægt, ikke vil kunne hjælpes af Hjælpekasserne, derimod de andre, som ikke berøres deraf. Folk, som arbejder fuldt ud eller paa indskrænket Tid, vil kunne hjælpes nu saavel som tidligere. Det er efter min Opfattelse en Misforstaaelse af Loven.

Det kan godt være, at med Hensyn til de Eksempler, der er nævnte, og som ikke kom frem ved Behandlingen i Rigsdagen, har Rigsdagen nogen Skyld, men som de Guds Ord, vi alle er, har vi ikke tænkt os Muligheden af, at denne Lov skulde blive misforstaaet og udført paa denne Maade, og med det foreliggende Lovforslag og ikke mindst efter Udvalgets Arbejde maa det nu blive anderledes. Det er jo ret sandsynligt, ja, det er afgjort, kan man sige, at Understøttelsernes Forhøjelse i ikke ringe Grad vil indskrænke Antallet af Trangstiftælde, og at Understøttelseskasserne og Hjælpekasserne vil komme til at hjælpe færre end tidligere. Men til Trods for de forhøjede Understøttelser vil alligevel en Del Mennesker ikke kunne eksistere med den Hjælp, de faar, maaske paa Grund af personlige Forhold, Sygdom o. s. v., men ogsaa paa Grund af stedlige Forhold, ved at de lever, hvor Livet er dyrt at leve, og det vil navnlig, mener jeg, være Tilfældet i de større Byer.

Det kan godt være, at den Bestem-

melse i den gamle § 8, der er blevet misforstaaet, ikke vilde frembyde samme Fare i den tilsvarende Paragraf i det foreliggende Lovforslag, fordi Understøttelserne er blevet højere, men man maa være paa den sikre Side, og, som jeg har nævnt, der vil ogsaa efter denne Lov være Folk, der ikke bliver tilstrækkeligt hjulpet med den Hjælp, de nu faar gennem Arbejdsløshedskasserne. For nu at gøre det saalet og praktisk som muligt har Udvalget, som omtalt i Betynkningen, under Nr. 5 stillet et Ændringsforslag, hvorved Samarbejdet mellem Hjælpekasserne og Arbejdsløshedskasserne skulde ordnes. Blandt Lovens Hovedformaal, som er omtalte i Betynkningen, siges der under 2), at Formaalet er „at gøre det fuldstændig klart, at det er en Forudsætning, at de gennem Kasserne udbetalte Understøttelser baade kan og bør suppleres med yderligere Understøttelser gennem Hjælpekasserne, hvor stedlige eller personlige Forhold gør en saadan Supplering nødvendig“. Ved Ændringen under Nr. 5, hvorved man søger at fremme Samarbejdet mellem Hjælpekasserne og Arbejdsløshedskasserne, har den gamle § 8 af Udvalget faaet en helt ny Affattelse. Ministeren havde gjort stærkt Tilløb til at faa Paragraffen klar, og den var i og for sig klar, men netop for at fremme Samarbejdet mellem Hjælpekasserne og Arbejdsløshedskasserne har Udvalget ment, det var rigtigt at stille et Ændringsforslag om, at en Erklæring fra Arbejdsløshedskassen kan træde i Stedet for den Undersøgelse, som navnlig i Københavns Understøttelsesforening siges at være for intensiv og mange Gange generende. Det siges her: „Hvor der foreligger Forhold“ — altsaa uanset hvilke, der er ikke anført Eksempler, det er alle muligvis foreliggende Forhold — „der bevirker, at den i §§ 6 og 7 omhandlede Understøttelse maa anses for utilstrækkelig, kan der af vedkommende kommunale Hjælpekasse ydes den paagældende arbejdsløse yderligere Understøttelse i Henhold til den kommunale Dyrtidslovs almindelige Regler. Hvor saadanne Forhold foreligger oplyst ved Attest fra Arbejdsløshedskassen, kan Hjælpekassens Ydelse ske paa Grundlag deraf“. Der er altsaa vist en Vej — ingen er tvunget til at gaa den —, som Udvalget og forhaabentlig ogsaa Folketinget vil mene bør være den almindelig benyttede Vej.

Det hedder videre, at „saadanne Ydelse kan udbetales gennem Arbejdsløshedskasserne mod Refusion af den vedkommende kommunale Hjælpekasse, i Køben-